

ter vistnok ville gjøre sig gjældende, kunne trække meget længe ud, forinden der opnaas Enighed imellem Regjeringen og begge Thingene, og mulig slet ikke blive tilendebragte i denne Samling. Jeg maa derfor for mit Vedkommende paa det Bestemteste fastholde, at Bevillingen til dette ene Pantserflib kommer paa denne Finantslov, som vi nu overveie. Kun under den Forudsætning kan jeg, som jeg tidligere har udtalt, være istand til at kunne vedblive at staa i Spidsen for Flaadens Bestyrelse.

Sag: Min Stilling er noget forskjellig fra de foregaaende Taleres, som have udtalt sig i det foreliggende Spørgsmaal, og jeg tror det derfor nødvendigt at forklare min Opfattelse, og hvad der foranlediger mig til at stemme, som jeg gjør. Naar Talen er om, hvor stort et Beløb vi kunne anvende paa vort Forsvarsvæsen, kunne naturligvis de forskjellige Medlemmer af det høie Thing hver have sin egen Mening; Nogle kunne nærme sig mere til den ene Side, Andre mere til en anden. Jeg for mit Vedkommende staar forsaavidt Flertallet nærmere, som jeg med Hensyn til den Begrænsning, jeg har tænkt mig for de Midler, som vi i Fremtid skulle anvende til vort Forsvarsvæsen, antager, at den ikke er meget forskjellig fra de Herrers. Derimod kan jeg paa ingen mulig Maade være enig med Flertallet i den Maade, hvorpaa det har stillet sig ligeoverfor det foreliggende Spørgsmaal. Jeg kan ikke indse Andet, end at Marinens Bestyrelse og Virksomhed i høi Grad maa lammes derved, at vi saaledes lar for Lar udflyde at komme til en bestemt Afgjørelse i Overensstemmelse med den ledende Ministers Onske. De Betæneligheder, som ere fremsatte fra det ærede Flertals Side, og hvorpaa det stætter de Vædringer, som det har foreslaaet, forekommer mig at være aldeles ufyldbestjørende som Anledning for os til at følge Flertallet. Det er af den Art Betæneligheder, som man kan fremkomme med ved enhverformhelt Leilighed, og jeg tror, ved enhverformhelt Forslag. Jeg kan ikke indse, at noget af de 4 Punkter, som her specielt ere udpegede i Slutningen af Betænkningen, er af den Bestaafenhed, at det kan indeholde en Retfærdiggjørelse for at negte at følge den høitærede Minister. Med Hensyn til den Tvivl, der er fremsat om, hvorvidt det overhovedet er rigtigt at gaa ind paa Bevillingen af Midlerne til et saadant Pantserflib, forekommer det mig, at det ærede Flertal har gjort sig skyldig i en Feiltagelse, som vi forresten oftere — idetmindste efter min Mening — have mødt hos det ærede Flertal, idet det er gaaet udover det, der er dettes og Thingets naturlige Omraade overfor den Art Spørgsmaal. Vi ere jo ikke en Romte, som kunde antages at være i Besiddelse af den Sagkundskab eller maritime Dgftighed, at vi virkelig skulde kunne optræde som Kritikere i denne Retning af de fore-

liggende Forslag. Jeg anser det for meget tvivlsomt om den Indvirkning, som vi i lange, forløbne Aarrækker have udøvet baade paa Marinens Virksomhed og paa Krigsbestyrelsens, virkelig har været til Held. Indenfor det rent Finantuelle: Begrænsningen af de Midler, der stilles til Ministeriets Disposition, ere vi naturligvis i vor fulde Ret og paa vort naturlige Omraade; men naar vi komme ind paa Bedømmelsen af selve de rent tekniske eller maritime Spørgsmaal, anser jeg os for inkompetente til at udtale en Mening, idetmindste som Thing betragtet. At der kan være enkelte Medlemmer af Thinget, som kunne være i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab, skal jeg ikke negte, navnlig naar Spørgsmaalet ligger indenfor deres Livsvirksomhed eller Livserfaring; men Thinget i sin store Hjerhed kan ikke antages at være i Besiddelse af saadan Sagkundskab. Jeg tror heller ikke, at den stærke Indvirkning, vi have havt, navnlig paa det idag nævnte 12 Fods System, just kan siges at have været til Held for Marinen, og naar man paa dette System vil bygge et Argument for ikke at bevilge et større Pantserflib, da maa jeg benegte et saadant Arguments Betydning. For det Første er der her fra denne Sal øvet en meget stærk Indflydelse paa Anvendelsen af dette System; men jeg erindrer derhos ogsaa, at de saghyndige Medlemmer dengang udtalte sig meget stærkt derimod, og navnlig holdt et daværende Medlem af Thinget et af de varmeste og mest beaandede Foredrag, vi have hørt paa dette Omraade, og det netop imod det saakaldte 12 Fods System. Naar der dernæst, som ved flere Leiligheder, fremsættes fra Thingets Side Begjæring om en fælles Forsvarsminister, og man opgiver Fordringen paa, at det skal være en Sagmand, der staar i Spidsen for det fælled Forsvarsministerium, maa man virkelig finde sig i, at den Minister, som uden at være speciel Sagkyndig skal staa i Spidsen for en saa vanskelig Administration som Marinen, kan være udsat for at tage feil, naar han underkastes et saa stærkt Tryk som det, der dengang øvedes imod ham fra Thingets Side. Jeg kan altsaa ikke finde, at de Grunde, der her ere fremsatte fra Flertallets Side, ere tilstrækkelige til, at man skulde følge Flertallet. Vi have nu i flere Aar udfødt denne Sag, og jeg tror, at Marinen kan fordre og har Ret til at fordre, at vi ikke paa denne Maade lade den ligesom hænge i Luften men lade den faae en bestemt Plan at arbeide efter. Naar vi da ikke kunne fremkomme med positive Forslag, der anviise en bedre Vej end den, som den høitærede Minister foreslaar, saa maa vi slutte os til ham og støtte ham i de Forslag, hvormed han fremkommer. Dette er mit Standpunkt i Sagen, og derfor agter jeg at støtte Ministeren. Jeg har ikke hørt nogen Udtalelse, som har været fyldestgjørende for mig til at følge Flertallet; tværtimod har Alt, hvad jeg har hørt udtale, været af den